

Bruksela, 16 kwietnia 2025 r.
(OR. en)

8141/25

MI 224
ETS 10
COMPET 271
VETER 44
DELECT 42

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 10 kwietnia 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: C(2025) 2128 final

Dotyczy: DYREKTYWA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...
z dnia 10.4.2025 r.
zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie kształcenia
dla zawodu lekarza weterynarii

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2025) 2128 final.

Załącznik: C(2025) 2128 final

Bruksela, dnia 10.4.2025 r.
C(2025) 2128 final

DYREKTYWA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.4.2025 r.

zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie kształcenia dla zawodu lekarza weterynarii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych¹ („dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych”) skonsolidowała zharmonizowane minimalne wymogi w zakresie kształcenia dla szeregu zawodów, które to wymogi zostały wcześniej określone w kilku dyrektywach szczegółowych. Minimalne wymogi w zakresie kształcenia dla zawodu lekarza weterynarii zostały pierwotnie określone w dyrektywie Rady 78/1027/EWG².

W zielonej księdze z 2011 r. dotyczącej unowocześnienia dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych³ Komisja Europejska uznała potrzebę unowocześnienia zharmonizowanych minimalnych wymogów w zakresie kształcenia na kolejnych etapach. W kontekście przeglądu dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, skodyfikowanego w dyrektywie 2013/55/UE⁴, organy krajowe, ośrodki kształcenia i organizacje zawodowe wskazały, że zawody objęte tytułem III rozdziału III dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, w tym zawód lekarza weterynarii, znacznie się zmieniły od czasu, gdy zharmonizowano minimalne wymogi w zakresie kształcenia dotyczące tych zawodów.

Chociaż w dyrektywie 2013/55/UE wprowadzono pewne zmiany zharmonizowanych minimalnych wymogów w zakresie kształcenia, nie przeprowadzono jednak kompleksowego przeglądu minimalnych wymogów dotyczących zawodu lekarza weterynarii, w szczególności w odniesieniu do:

- programów kształcenia wymienionych w pkt 5.4.1 załącznika V do dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych;
- wykazu minimalnej wiedzy i umiejętności, które należy nabyć w trakcie kształcenia (art. 38 ust. 3 dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych).

Zamiast tego dyrektywą 2013/55/UE przekazano Komisji uprawnienia do wprowadzania, w razie potrzeby, aktualizacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia w celu dostosowania ich do ogólnie uznanego postępu naukowo-technicznego:

- w art. 21 ust. 6 dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu aktualizacji przepisów dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych dotyczących wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 38 ust. 3;
- w art. 38 ust. 1 dyrektywy w sprawie zmiany kwalifikacji zawodowych uprawniono Komisję do aktualizacji programu kształcenia zawartego w pkt 5.4.1 załącznika V do dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

¹ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

² Dyrektywa Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii (Dz.U. L 362 z 23.12.1978, s. 7).

³ Zielona księga: Unowocześnienie dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, COM(2011) 367 final.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 132).

Niniejszy akt delegowany opiera się na obu wyżej wymienionych uprawnieniach.

Komisja oceniła, czy minimalne wymogi w zakresie kształcenia określone w dyrektywie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w odniesieniu do zawodu lekarza weterynarii wymagają aktualizacji w świetle ogólnie uznanego postępu naukowego i technicznego. Na potrzeby wsparcia Komisji w tej ocenie zlecono przeprowadzenie badania. Jego celem było zbadanie zmian wymogów w zakresie kształcenia obowiązujących dla zawodu lekarza weterynarii we wszystkich państwach członkowskich i państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (państwa EFTA)⁵. W tym celu zgromadzono dane na szczeblu unijnym i krajowym poprzez badanie źródeł wtórnych i ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami. Gromadzenie danych koncentrowało się na następujących zmianach w wymogach w zakresie kształcenia na szczeblu krajowym:

- postęp naukowy i techniczny mający wpływ na zawód lekarza weterynarii;
- programy kształcenia oraz wiedza i umiejętności, które wykraczają poza minimalne wymogi w zakresie kształcenia określone w dyrektywie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i odzwierciedlają wszelkie dostosowania do postępu naukowego i technicznego.

Przeprowadzono ocenę porównawczą zgromadzonych danych. Skupiono się w niej na zmianach i wspólnych wymogach w zakresie kształcenia we wszystkich państwach członkowskich i państwach EFTA w świetle ogólnie uznanego postępu naukowego i technicznego. W tym celu stworzono roboczą definicję „ogólnie uznanego” postępu naukowego i technicznego, obejmującą postęp naukowo-techniczny obserwowany w co najmniej 16 państwach członkowskich UE lub EFTA. Wyniki badania przedstawiono odpowiednim zainteresowanym stronom podczas warsztatu i spotkania grupy koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych⁶. Na podstawie informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron opracowano wnioski z badania, w których zaproponowano aktualizację minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w dyrektywie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w odniesieniu do programów kształcenia, a także wiedzy i umiejętności.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁷ Komisja skonsultowała się na piśmie w sprawie projektu dyrektywy delegowanej z ekspertami z grupy koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych w okresie od 9 kwietnia 2024 r. do 7 maja 2024 r. oraz na posiedzeniu online grupy w dniu 20 czerwca 2024 r.

Po konsultacji z grupą koordynatorów w projekcie dyrektywy delegowanej wprowadzono następujące zmiany:

⁵ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP, *Mapping and assessment of developments for sectoral professions under Directive 2005/36/EC – The profession of veterinary surgeon* [Mapowanie i ocena rozwoju zawodów sektorowych objętych dyrektywą 2005/36/WE – zawód lekarza weterynarii], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/977309>.

⁶ Decyzja Komisji z dnia 19 marca 2007 r. ustanawiająca grupę koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 38).

⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

- W załączniku V pkt 5.4.1 ppkt B lit. a wyrazy „farmakologia” i „farmacja” zastąpiono wyrażeniem „farmacja, farmakologia i farmakoterapia (w tym oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe)”
- W załączniku V pkt 5.4.1 ppkt B lit. b w drugiej części tematu „Ustawodawstwo weterynaryjne i medycyna sądowa” dodano słowo „weterynaryjna”.

W świetle uwag i pytań skierowanych do Komisji w trakcie tych konsultacji Komisja przypomina, że zgodnie z charakterem aktu przy transpozycji do prawa krajowego minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w dyrektywie 2005/36/WE państwa członkowskie mogą wybrać formę i metodę transpozycji, o ile cele zostaną osiągnięte, a z krajowych ram prawnych jasno wynika, że ośrodki kształcenia mają obowiązek wdrożenia każdego minimalnego wymogu w zakresie kształcenia. Komisja uważa ponadto, że lekarze weterynarii, którzy są obywatelami państwa członkowskiego i uzyskali kwalifikacje zawodowe wymienione w pkt 5.4.2 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE po odbyciu kształcenia zawodowego, które rozpoczęło się przed końcem okresu transpozycji określonego w niniejszej dyrektywie delegowanej i spełniało minimalne wymogi w zakresie kształcenia określone w dyrektywie mające zastosowanie w momencie rozpoczęcia kształcenia, korzystają z automatycznego uznawania ich kwalifikacji zawodowych zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2005/36/WE.

Projekt dyrektywy delegowanej był przedmiotem konsultacji publicznych na platformie Komisji „Wyraź swoją opinię” w okresie od 23 września 2024 r. do 21 października 2024 r. Po konsultacjach publicznych w projekcie dyrektywy delegowanej wprowadzono następujące zmiany:

- W art. 38 ust. 3 lit. d) dodano „bioasekurację”.
- W art. 38 ust. 3 lit. i) dodano „zarządzanie danymi”.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Uprawnienie do przyjęcia niniejszego aktu delegowanego przewidziano w art. 21 ust. 6 i art. 38 ust. 1 dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

W art. 1 ust. 1 niniejszego aktu delegowanego wykorzystano uprawnienie przewidziane w art. 21 ust. 6 dyrektywy i określono zmiany w dyrektywie odnośnie do wiedzy i umiejętności wymaganych w zawodzie lekarza weterynarii.

W art. 1 ust. 2 wykorzystano uprawnienie z art. 38 ust. 1 dyrektywy i odniesiono się do załącznika do niniejszego aktu delegowanego, w którym określono zmiany w minimalnym programie kształcenia dla tego zawodu.

W art. 2 określono okres transpozycji aktu delegowanego oraz wymogi dotyczące informowania Komisji przez państwa członkowskie o przyjętych przez nie środkach.

W art. 3 określono datę wejścia w życie aktu delegowanego.

W art. 4 określono adresatów aktu delegowanego.

DYREKTYWA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.4.2025 r.

zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie kształcenia dla zawodu lekarza weterynarii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych¹, w szczególności jej art. 21 ust. 6 akapit drugi i art. 38 ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zharmonizowane minimalne wymogi w zakresie kształcenia dotyczące zawodu lekarza weterynarii określono w art. 38 dyrektywy 2005/36/WE oraz w pkt 5.4.1 załącznika V do tej dyrektywy.
- (2) W zielonej księdze z 2011 r. dotyczącej unowocześnienia dyrektywy 2005/36/WE² Komisja uznała potrzebę unowocześnienia zharmonizowanych minimalnych wymogów w zakresie kształcenia na kolejnych etapach.
- (3) W kontekście zmiany dyrektywy 2005/36/WE dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE³ organy krajowe, instytucje akademickie i organizacje zawodowe wskazały, że zawody objęte tytułem III rozdział III dyrektywy znacznie się zmieniły od czasu harmonizacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia.
- (4) Chociaż w dyrektywie 2013/55/UE dokonano do pewnego stopnia przeglądu wiedzy i umiejętności dla zawodu lekarza weterynarii, które wyszczególniono w art. 38 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE, nie wprowadzono jednak żadnych istotnych zmian w przedmiotach programu studiów wymienionych w pkt 5.4.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE.
- (5) W art. 21 ust. 6 zmienionej dyrektywy 2005/36/WE przyznano Komisji uprawnienia do dokonywania, zgodnie z art. 57c dyrektywy 2005/36/WE, aktualizacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia w celu dostosowania ich do ogólnie uznanego postępu naukowego i technicznego, aby odzwierciedlić ewolucję prawa Unii mającego bezpośredni wpływ na danych specjalistów.

¹ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj>.

² Zielona księga: Unowocześnienie dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, COM(2011) 367 final z dnia 22 czerwca 2011 r.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/55/oj>).

- (6) Komisja oceniła, czy minimalne wymogi w zakresie kształcenia dla zawodu lekarza weterynarii, określone w dyrektywie 2005/36/WE, powinny zostać zaktualizowane w świetle ogólnie uznanego postępu naukowego i technicznego.
- (7) Przeprowadzono badanie na potrzeby wsparcia Komisji w tej ocenie. Jego celem było zbadanie zmian wymogów w zakresie kształcenia dla zawodu lekarza weterynarii we wszystkich państwach członkowskich i państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (państwa EFTA). W tym celu zgromadzono dane na szczeblu unijnym i krajowym poprzez badanie źródeł wtórnych i ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami. Przy gromadzeniu danych skoncentrowano się na szeregu zmian w wymogach w zakresie kształcenia na szczeblu krajowym: (i) postępie naukowym i technicznych mającym wpływ na zawód lekarza weterynarii; (ii) programach kształcenia oraz wiedzy i umiejętnościach, które wykraczają poza minimalne wymogi w zakresie kształcenia określone w dyrektywie 2005/36/WE i odzwierciedlają wszelkie dostosowania do postępu naukowego i technicznego.
- (8) Podczas badania przeprowadzono ocenę porównawczą zgromadzonych danych. Skupiono się w niej na zmianach i wspólnych wymogach w zakresie kształcenia we wszystkich państwach członkowskich i państwach EFTA w świetle ogólnie uznanego postępu naukowego i technicznego. W tym celu opracowano roboczą definicję „ogólnie uznanego” postępu naukowego i technicznego, obejmującą postęp naukowo-techniczny obserwowany w co najmniej 16 państwach członkowskich UE lub EFTA.
- (9) Wyniki badania przedstawiono zainteresowanym stronom podczas warsztatu i spotkania grupy koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych. Na podstawie otrzymanych informacji zwrotnych opracowano wnioski z badania, w których zaproponowano aktualizację minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w dyrektywie 2005/36/WE w odniesieniu do programów kształcenia, a także wiedzy i umiejętności.
- (10) W badaniu⁴ stwierdzono następujący ogólnie uznany postęp naukowy i techniczny w programach kształcenia w państwach członkowskich i państwach EFTA, który nie był reprezentowany lub nie był wystarczająco reprezentowany w obecnych minimalnych wymogach w zakresie kształcenia określonych w dyrektywie 2005/36/WE: koncepcja „jednego zdrowia”; zrównoważoność i transdyscyplinarność; interdyscyplinarność, umiejętności multidyscyplinarne i miękkie; leczenie i terapie; zdrowie i dobrostan zwierząt; zdrowie publiczne; higiena i bezpieczeństwo żywności; biologia, cyfryzacja i dane cyfrowe oraz narzędzia i techniki diagnostyczne i laboratoryjne.
- (11) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁵ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im

⁴ Komisja Europejska, Dykcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP, *Mapping and assessment of developments of one of the sectoral professions under Directive 2005/36/EC – The profession of veterinary surgeon – Final study*, [Mapowanie i ocena rozwoju zawodów sektorowych objętych dyrektywą 2005/36/WE – zawód lekarza weterynarii, badanie końcowe], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022.

⁵ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2005/36/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany w dyrektywie 2005/36/WE

W dyrektywie 2005/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odbycie przez daną osobę kształcenia weterynaryjnego gwarantuje, że uzyskała ona następującą wiedzę i umiejętności:

- a) wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się działalność lekarza weterynarii, oraz wiedzę na temat prawa UE dotyczącego tej działalności;
- b) odpowiednią wiedzę na temat budowy, funkcjonowania, zachowania i potrzeb fizjologicznych zwierząt, a także umiejętności i kompetencje potrzebne do ich chowu i hodowli, żywienia, zapewnienia dobrostanu, rozmnażania i higieny ogólnej;
- c) umiejętności i kompetencje kliniczne, epidemiologiczne i analityczne wymagane w celu zapobiegania chorobom zwierząt, ich diagnozowania i leczenia, obejmujące ocenę i leczenie bólu, bezpieczne wykonywanie aseptycznych operacji chirurgicznych, sedację, znieczulenie i eutanazję, w odniesieniu do pojedynczych zwierząt jak i do stad, w tym szczególnie wiedzę na temat chorób, które mogą być przenoszone na człowieka;
- d) odpowiednią wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie prewencji weterynaryjnej, w tym kompetencje związane z bioasekuracją, zapytaniem i certyfikacją;
- e) odpowiednią znajomość higieny i procesów technologicznych stosowanych przy produkcji, wytwarzaniu oraz wprowadzaniu na rynek pasz dla zwierząt lub produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym umiejętności i kompetencje niezbędne do zrozumienia i wyjaśniania dobrych praktyk w tym zakresie;
- f) wiedzę, umiejętności i kompetencje wymagane do odpowiedzialnego i rozsądnego wykorzystywania weterynaryjnych produktów leczniczych w celu leczenia zwierząt, a także w celu zagwarantowania bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego i ochrony środowiska;
- g) odpowiednią znajomość i zrozumienie koncepcji „jednego zdrowia”, w tym umiejętności i kompetencje w zakresie jej stosowania i integracji w weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego;
- h) znajomość organizacji i zarządzania w prowadzeniu działalności weterynaryjnej, w tym zarządzania praktyką weterynaryjną i ekonomiki zdrowia zwierząt; odpowiednią wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie kontaktów międzypersonalnych i międzybranżowych, komunikacji, pracy zespołowej i współpracy multidyscyplinarnej;

- i) odpowiednią wiedzę w zakresie zarządzania danymi, informatyki i technologii cyfrowych oraz umiejętności i kompetencje niezbędne do ich praktycznego zastosowania w dziedzinie weterynarii.”;
- 2) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2
Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [UP proszę wstawić datę = dwa lata po przyjęciu niniejszej dyrektywy]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.
Sporządzono w Brukseli dnia 10.4.2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN